

Ti Câu Chuy n "C u bé Thành Padua"

Tác Giả: Nguy n M Linh

Thứ Sáu, 30 Tháng 7 Năm 2010 09:24

Ti sao chúng ta i dùng đ ng ti n ki m đ c b ng m hôi n c m t c a chính mình đ đi làm giàu cho k đã nh c m quê h ng, dân t c mình qua nh ng hành vi xâm l c và đánh gi t ng i tr ng tr n?

B n đ hình l i bò :

Tham v ng c a Trung

C ng trên các qu n đ o

Hoàng Sa và Tr ng Sa

Tác gi là dân Qu n Cam. Bài vì t th h n s ph n n tr c v c n c Tàu c ng s n tr ng tr n l n đ t, l n b n c a V t Nam, b n g t ng dân V t. Ti câu chuy n c u bé yêu n c trong sách cũ, bài vì t đ c p t i th c t đ i s ng t i M và kêu g i ng i V t có thái đ tr c các đ ch v , s n ph m made in China.

Chuy n k r ng:

M t chi c tàu ch y b ng h i n c v a r i c ng Barcelona, m t thành ph Tây Ban Nha, đ đi đ n h i c ng Genoa (thu c Ý Đ i L i). Trên tàu có đ lo i hành khách bao g m ng i Pháp, Ý, Tây Ban Nha và Th y Sĩ. Trong đám đó có m t c u bé đ n đ c kho ng 11 tu i, ph c s c nghèo nàn. B i t ph n mình, c u bé luôn tách bi t kh i đám đông. Nh m t con thú hoang, c u dăm dăm nhìn m i ng i v i ánh m t u s u. C u có lý do chính đáng đ bi n mình cho l i nhìn m i ng i đ y nghiêm kh c đó.

Cách đây hai năm, cha m c u, hai ng i nông dân vùng lân c n thành Padua c a n c Ý, vì quá nghèo nên đã vô tình bán c u cho m t b n ng i l a b p. Sau khi b đ i và th c hi n nh ng màn đ m đá dã man, b n này đã đ y và bu c c u làm trò đ ki m ti n. R i h mang c u đi kh p n c Pháp và Tây Ban Nha đ bi u di n. C u luôn b b n chúng đánh đ p và không cho ăn u ng đ y đ . Khi b n h đ a c u đ n Barcelona, c u đã b tr n vì không th ti p t c ch u đ ng thêm n a s hành h nh n tâm và nh ng c n đ i tri n miên đã làm c u vô cùng kh n kh .

Tội Câu Chuyện "Con bé Thành Padua"

Tên: Nguyễn Minh Linh

Tháng 7/2010; Số: 7; Ngày 7/2010 09:24

Con bé đã tìm được lãnh sự quán Ý để xin được bảo hộ. Với lòng tận tâm, viên Lãnh Sự đã mua vé cho con bé đi trên chiếc tàu thủy này để đến Genoa. Ông không quên kèm theo một lá thư gửi thiếp của con bé với ngài thống đốc thành phố Genoa để xin giúp đỡ đứa con bé với cha mẹ ở Padua, hai người đã nhận tâm bán con bé bán một con thú. Với một tình huống đau khổ như thế, con bé không khóc và yếu đuối người lạ yên trong buồng tàu hạng hai. Những người cũng dăm dăm nhìn con bé. Cũng có kẻ lên tiếng dò hỏi thân thế của con bé nhưng con bé không trả lời. Những tình huống khó và từng quẩn đăm đăm như đã làm con bé cảm giận và oán ghét tất cả mọi người.

Tuy vậy những người có được ba người hành khách do kiên nhẫn hỏi chuyện với con bé nên đã thành công trong việc làm cho con bé thoải mái. Bốn người nói với nhau về pha trộn về văn hóa tiếng Pháp, văn hóa tiếng Tây Ban Nha và những thành phố Venice, con bé bắt đầu kể chuyện về mình. Ba người hành khách kia tuy không phải là người Ý nhưng cũng tỏ ra thông cảm với con bé, phần vì lòng tận tâm, phần vì đang ngà ngà say rượu. Họ cho con bé những tin vàng trong lúc bỗng dưng và khuyến khích con bé kể thêm những chuyện khác nữa. Nhân lúc đó có những người đàn bà ngó vào bàn chờ họ đang nghe con bé kể chuyện, ba người hành khách kia muợn "lời điếm" với quý bà nên càng mạnh tay thêm cho con bé những tin vàng sáng nhóa rồi rồi ngẩng lên trên bàn và nói to với con bé: "Này lời điếm thêm, con lời điếm thêm nữa này".

Con bé bắt đầu kể những tin vào túi. Với trong dáng điệu khó khăn thì những tin với ai, con bé lí nhí cảm ơn ba người khách. Tuy vậy lại bắt đầu ánh mắt của con bé đã lên tia nhìn reo vui và thân ái.

Thật rồi con bé leo vào chiếc giường ngủ của mình, kín đáo họ xuống giường mành che, và như những năm xuống giường yên suy nghĩ về những chuyện của con bé làm sự thật. Với sự tin về niềm tin này, con bé có thể mua thức ăn ngon trên tàu, cho bố những ngày tháng đau khổ vì thiếp ăn suốt hai năm qua. Con bé có thể mua một chiếc áo khoác tốt khi tàu cập bến Genoa, cho bố những ngày tháng dài lang thang trong những cánh gió rách mà con bé đang mặc. Sự tin còn lại sự giúp cho con bé có được một sự tiếp đón những người họ khi về đến nhà cha mẹ, một họ phần lớn thì những họ là về nhà với hai túi áo trống rỗng, con bé tin. Sự tin này thật là một gia tài đối với con bé. Điệu này làm con bé cảm thấy thoải mái và sung sướng biết bao đang khi với những năm dài trên giường, khuỷu tay sau lưng.

Ngoài kia, ba vị khách đã cho con bé tin lúc ban ngày với còn người quanh chiếc bàn ăn thì háng hái bàn cãi những chuyện chung chung đâu vào đâu. Họ uống rượu và kể cho nhau nghe những chuyện một thời tại nghe trong các chuyện du lịch đó đây của mình và về những tin tức mà họ đã bắt chân thật. Thật rồi câu chuyện của họ chuyện qua đời tài sản của Ý. Một người trong bốn ba người bắt đầu than phiền về những quán trọ ở Ý. Những người khác phản nản về những xe ngựa. Trong lúc bắt đầu tin đó, con bé nhao nhao tranh nhau nói với họ tin tức về Ý. Những người thì

Tội Câu Chuyện "Con bé Thành Padua"

Tác Giả: Nguyán Má Linh

Thứ Sáu, 30 Tháng 7 Năm 2010 09:24

Bố anh thà đi du lịch đến xứ Lapland còn hơn là đến Ý. Khác hẳn họ tuyên bố anh chàng gộp ai hơn là một bạn là a d'o và du tr'm đuôi c'p Ý. Ng'oi còn l'i l'n t'ng kêu ca là nh'ng nhân viên nhà n'c c'a Ý hoàn toàn mù ch, không bi't đ'c. H' cao gi'ng bình ph'm:

- "Đó là m't dân t'c ngu d't!", ng'oi th' nh't b'o.

- "M't đ't n'c th't b'n th'u t'i t'!", k' th' hai chen vào.

- ".....m't b'n c'....!", ng'oi th' ba ch'a k'p đ't l'i ch' "c'p" vì b' ng't l'i b'i m't tr'n m'a t' n' c' c' đang đ' c' ném x'i x' vào đ'u và vai c'a c' b'n. Nh'ng đ'ng t' n' vàng r'i lo'ng xo'ng đ'y trên bàn r'i b'n lên r't xu'ng sàn tàu.

C' b'n ba ng'oi đ'u b't đ'ng lên gi'n đ' ngó quanh. Nh'ng ch'a h't, h' ti'p t'c nh'n thêm m't n'm t' n' c' c' khác ch'i vào m't h'.

- "Hãy nh'n l'i t' n' c' a các ng'oi i!", c'u bé Ý nghèo kh' c'a thành Padua đang thò đ'u ra kh'i màn ng' và ti'p t'c quát l'n v'i gi'ng đ'y khinh b':
"Tôi không nh'n c' a b' thí t' nh'ng ng'oi i nh'c m' đ't n'c c' a tôi".

...

B'n thân m'n,

Tôi đã đ'c câu chuyện v'a k' trên trong sách Qu'c Văn l'p ba ở Sài Gòn năm tôi v'a m'i lên 8 tu' i. Câu chuyện đ' c' trích l'i t' trong cu' n' truy' n "Tâm H'n Cao Th'ng" do c' Hà Mai Anh đ'ch ra t' Pháp ng', nh'ng nguyên b'n đ' c' vi't b'ng t'ng Ý. Tôi còn nh' cu' n' Qu'c Văn l'p ba đó bao g' m' khá nhi' u nh'ng m'u chuyện nh' khác cũng đ' c' ch' n' l'c trích ra t' cu' n' "Tâm H'n Cao Th'ng" mà sau đó m't ng'oi b'n c'a ba tôi, cô Dung, đã u' ái mua t'ng cho tôi. Tôi nh' mình đã say mê đ'c h't cu' n' sách t' đ'u t'i cu' i ch' trong vòng vài ba đêm. Trái tim non n't c'a m't đ'a bé lên tám đã xao xuy' n rung đ'ng khi đ'c l'i câu chuyện c'a c'u bé

Tội Câu Chuyện "Con bé Thành Padua"

Tên: Nguyễn Minh Linh

Tháng 7/2010; Số: 30 Tháng 7 Năm 2010 09:24

yêu nước ngấm i Ý thành Padua. Mọi tình cảm và lòng quí mến thấm đẫm sâu sắc a con bé khi khi đã đi i nhng du n th t t p v lòng yêu nước trong tâm hồn r t non tr c a tôi t d o đó. Tôi ng t nh v y, r t nh u câu chuyện nh khác trong cuốn "Tâm Hồn Cao Thng" đã gieo vào hồn tôi nhng bài học đ c đ c th t c b n mà vô hình chung, nhng câu chuyện ng n và đ n s đó đã tr thành kim ch nam cho m t đ i ng i. Cu n sách đã b b n Việt Cng ngu xu n t ch thu trong các đ t "kim tra văn hóa đ i tr y" sau năm 1975.

Bao năm nay i h i ngo i th nh tho ng tôi v n đ m t tìm kim cu n sách này khi có đ p vào t m sách Việt Nam. N u kim đ c tôi s không ng n ng i mua ngay làm quà cho các con c a tôi. Nhng tôi đã không kim ra.

Tôi i loay hoay t tìm trong nhng cuốn sách d y ti ng Việt cho các con tôi i các trng Việt Ng , nhng cũng không kim ra đ u ch m t chuyện ng n nh câu chuyện c a con bé yêu nước thành Padua. Hình nh nhng câu chuyện đ c đ c th t đ n gi n và ý nh đó không đ c chú trng t i. Trong các buổi thi "Đ Vui Đ H c" tôi nghe các em đ c h i v các thành ph n nguyên li u đ làm bánh này bánh kia, và tôi th dài. i trong n c các em b "nh i s " h c nhng bài th đai lo i "đêm qua em m g p bác H " và nhng bài toán cng xem anh "gi i phóng" đã b n đ c bao nhiêu "tên gi c lái M ". Khi các em theo gia đình sang đây trong các chng trình b o tr thân nhân ho c đoàn t gia đình, chúng ta g p chung các em l i v i nhng em khác sinh ra i h i ngo i và lo s chúng s m t g c, thích ăn hamburger h n bánh chng, bánh tét nên c n ph i bi t các nguyên li u làm bánh này bánh kia chng?

Chúng ta than phi n r ng n n giáo d c và đ o đ c trong n c đang suy đ i tr m trng ch m i sau n a th k (ch a t i m t trăm năm) "trng ng i" c a Việt Cng. Th nhng chúng ta có đ ý gì t i nhng bài đ c đ c th t căn b n v tinh th n qu c gia và lòng t trng dân t c c a con em chúng ta i h i ngo i không?

T h n a, tôi "khám phá" ra r ng ngay c ng i l n và các b c trng thng cũng đang c n ph i đ c "nh c" i câu chuyện "Con bé yêu nước thành Padua".

Đng nh nhng năm tháng sng chung v i Việt Cng trong tinh th n "h u ngh anh em", "qu c t cng s n", "th gi i đ i đng" và "môi h r ng l nh" đã làm cho chúng ta "nh t" đi ph n nào tinh th n qu c gia, lòng ái qu c và t trng dân t c, cho nên đ u b "r ng b p xu ng c n đ p nát môi" (nh Trung Cng đã đ i x v i Việt Cng) chúng ta v n không nh n ra đ c nhng hành đng c n ph i làm, dù đ n s và thng th n nh hành đng qu ng tr i ti n vào m t k đã sĩ nh c dân t c mình nh c u bé nghèo khi thành Padua đã làm?

Tội Câu Chuyện "Con bé Thành Padua"

Tên: Nguyễn Minh Linh

Tháng 13; Số: 30 Tháng 7 Năm 2010 09:24

Tôi nói thôi vì trong cuộc sống hàng ngày tôi vẫn bắt gặp những chuyện đời đời như:

- Sao không mua vé China Airlines cho nó rồi?

- Ăn "dim sum" cái nhà hàng Tàu đó ngon lắm!

- Chắc mình đi du lịch Trung Quốc vậy. Ăn uống và đi mua bên đó rồi!

Một cô còn "tò lòng" đi thăm "Văn Lý Trường Thành" trước khi chết, cô nhớ thôi cô không thể nhớ mặt mũi và linh hồn cô sẽ không được siêu thoát nếu cô không đến được Văn Lý Trường Thành cho "thả hồn". Hoàng Sa, Trường Sa? Xa xôi quá, hai cái quần đảo nhỏ xíu đó có gì mà phải nghĩ tới? Ồi Nam Quan? Cũng xa quá, đó chỉ là một địa danh thôi thôi thôi thôi thôi & địa lý Việt Nam, có gì là đặc biệt đâu? Bauxite Việt Nam? Ồ thì có vào tay Trung Quốc hay là Việt Nam? Việt Nam cũng đâu có khác bao nhiêu? Đến ng nào thì cũng đã mất rồi! Suy nghĩ thôi thôi thôi ...

Mới đây một chú bạn kể cho tôi nghe chuyện chú đi tham dự biểu tình chống Trung Quốc. Ban tổ chức phát cho anh VNCH cho tất cả mọi người tham dự. Ai cũng háng hái phát cho vàng trong lúc biểu tình. Lúc về nhà chú khám phá ra là trên cán có khắc hàng chữ "Made in China" làm cho chú tức giận ruồi! Ban tổ chức vô tình không để ý đến khía cạnh như này, hay vì tài chánh eo hẹp nên phải mua hàng "ngon" kinh tế cho China một chút?

Đã lâu, tôi có thói quen khi đi mua sắm là nhìn cho rõ trên nhãn hiệu xem có "Made in China" không. Nếu có, tôi sẽ không ngần ngại bỏ ngay không chọn. Tôi thà mua đồ "Made in Thailand" hay "Made in Philippines" (dĩ nhiên tốt nhất vẫn là "Made in USA" nhưng thực tế cho thấy đi này không dễ kiếm). Tôi xem đó là một hành động rất bình thường và đến giờ mà tôi đã bắt đầu yêu con bé Thành Padua. Tôi nhớ có lần tôi đã đi đến siêu thị hàng bún khô trong siêu thị Việt Nam, cảm thấy hiu hiu này hiu kia mà hiu nào cũng "Made in China" cả. Hôm đó gia đình tôi ăn bánh mì với cà-ri gà, thay vì ăn bún gà cà-ri. Vẫn ngon chán! Tôi nhớ buổi sáng Việt Nam than phiền với ban giám đốc siêu thị này. Cũng may về sau tôi tìm được một siêu thị khác có bán bún khô "Made in Thailand" và "Made in Vietnam", nên tôi chỉ phải thôi thôi thôi ý đồ như lá thối đó.

Tội Câu Chuyện "Con bé Thành Padua"

Tên: Nguyễn M. Linh

Tháng 7 năm 2010 09:24

Nghĩ lại tôi thấy mình chỉ "bớt chút" để có chút thôi chứ vẫn còn thua con bé khác khác thành Padua xa lắm. Vì sao? Con bé can đảm đã quỳ ngửa trước mặt gia tài có khả năng làm thay đổi cuộc đời mình. Còn tôi, khi tôi không chọn đi "Made in China", không đi China Airlines hoặc không đi du lịch China thì cũng chỉ là một sự giẫm đạp lên nghi trong cái xã hội mà tôi sống. Ngoài China Airlines, có bao nhiêu hãng hàng không khác cho tôi đi đâu? Có thiếp gì quan trọng thì tôi có thể nhìn thấy? Không đi Việt Lý Trùng Thành thì đi xem Kim Tử Tháp Ai Cập. Không ăn bún thì ăn phở, ăn bánh mì. Đó là chưa kể không thiếp gì các món ăn ngon khác. Nếu có phở không ăn bún cơm phở thì còn lại thì cũng chỉ là một sự chia sẻ nhồi nhét so với những người khác của những gia đình người phở ở Trung Cộng giết hại ngay trong lãnh thổ Việt Nam. Đó là chia sẻ nỗi đau thống khổ của dân tộc.

Tôi sao chúng ta lại dùng những tiền kiêu hãnh để mua một cái chính mình đi làm giàu cho kẻ đã nhốt mình vào ngục, dân tộc mình qua những hành vi xâm lược và đánh giết người trong nước? Tôi sao chúng ta không biến "quảng" vào một bài học đánh thép như con bé thành Padua đã làm được với những kẻ đã sỉ nhục đến nỗi của?

"Con Ceasar. Hãy trở lại cho Ceasar". Chúng ta hãy quảng trở lại cho China một cái những hàng hóa và dịch vụ "Made in China" cũng giống như con bé thành Padua đã kiêu hãnh quảng trở lại những người tiền của kẻ đã nhốt mình vào ngục của. Và ngược lại, chúng ta đòi China hãy trở lại cho Việt Nam những gì thuộc về Việt Nam!

Rất có thể gần hàng triệu Trung Cộng chúng ta biết tới kinh tế là bao nhiêu (cũng như ba ông khách kia chúng ta biết tới là bao trong câu chuyện Con Bé Yêu Nổi tiếng thành Padua). Nhưng đó vẫn là một điều quan trọng cần phải làm để cho họ biết là chúng ta có số phận, có tinh thần quật cường và lòng tự trọng của một dân tộc, chứ không phải là một bọn "man" (dị) như tiên của họ đã gán ghép cho dân tộc Việt Nam, lại càng không phải là một "đồng chí, đồng rợ" trong cái gọi là "tình hữu nghị" năm sáu chục vàng gì đó mà bọn nịnh thần Việt Cộng bán nể của và trở tráo tăng bậc kẻ thù truyền kiếp của dân tộc ta. Bọn đồng ý với tôi chứ?

Nếu thì phải tiếp "bớt chút" con bé thành Padua ngay từ ngày hôm nay, bọn nhé! Hy vọng bọn sẽ không quên mang câu chuyện "Con bé yêu nổi tiếng thành Padua" kể lại cho con cháu cùng nghe. Mong rằng các thầy cô trong các lớp Việt Ngữ cũng sẽ không quên kể lại cho học trò mình. Dù muông còn học không bao giờ!

T.B. Vì không tìm được cuốn sách "Tâm Hồn Cao Thẳng" của dịch giả Hà Mai Anh, tôi đã mượn phép dịch lại câu chuyện "Con bé yêu nổi tiếng thành Padua" từ bạn tôi ng Anh sang tiếng

Tài Liệu Câu Chuyện "Câu chuyện bé Thành Padua"

Tên: Nguyễn Minh Linh

Tháng: 30 Tháng 7 Năm: 2010 09:24

Vì tôi. Nếu bạn đọc câu chuyện này tôi không được hay và hoàn hảo như bạn đọc câu chuyện Hà Mai Anh, xin vui lòng thông cảm.